

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. В., 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., V СЪСТАВ НО, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Даниел Ив. Цветков

при участието на секретаря М.Г.Л.
като разгледа докладваното от Даниел Ив. Цветков Административно наказателно дело № 20231320201365 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от Р. С. И. от гр.В., ЕГН:*****, с адрес гр.В., ул. „Ц.А. II“ №3, ет.1, ап.3, против Наказателно постановление № 23 -0953 -001049/ 04.09.2023г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР В. с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 177, ал.1, т. 2 от ЗДвП- „глоба“ в размер на 200 лв. за извършено нарушение по чл. 150 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 100лв. на основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 6, т.1 от същия закон.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. По същество моли съда да отмени наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно, като се твърди още, че липсват доказателства да извършено административно нарушение

Процесуалният представител на ответната страна, редовно призован се явява в съдебно заседание. Иска потвърждение на издаденото НП като правилно и законосъобразно. Поддържа, че от приложените по делото доказателства безспорно се установява изложеното в АУАН и НП.

От събраните по делото доказателства, взети поотделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното:

На 11.08.2023г. около 11.20ч. в гр. В. по бул. „Панония“с посока на движение от к-ще с ул. „Екз. Йосиф“ към к-ще с ул. „Горазд“ жалбоподателят управлявал товарен автомобил с рег. № *****, лична собственост, като на кръстовището с ул. „Цар Иван Асен II“ регулирано със светофарна уредба, преминал на червен сигнал на светофара, като при извършената проверка от свид. А. А. – мл. автоконтрольор при сектор ПП при ОДМВР-В. било

установено, че жалб. И. управлява МПС с отнето СУМПС поради изчерпан брой точки. При проверката И. представил СУМПС издадено от Република Финландия, което обаче не било валидизирано в Р.България съобразно чл. 17, ал.17 от Наредба №157 за УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ИЗДАВАНЕ НА СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МОТОРНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА, ОТЧЕТА НА ВОДАЧИТЕ И ТЯХНАТА ДИСЦИПЛИНА.

Свид. А. възприел извод за извършени адм. нарушения и съставил АУАН, който бил връчен на жалб. И. срещу подпис.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното наказателно постановление с което на жалбоподателя били наложени посочените по-горе наказания.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства –АНП, както и приложените гласни такива – показанията на актосъставителя А..

Съдът кредитира показанията на актосъставителя като последователни, безпротиворечиви и логични, като липсват основания за съмнение в тяхната достоверност.

От друга страна жалбоподателят не ангажира доказателства, които да поставят под съмнение така установената и възприета от съда фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна нарушенията, визирани в ЗДвП, за които е санкциониран по административен ред.

При съставянето на АУАН са изпълнени изискванията по чл. 42 от ЗАНН относно задължителното му съдържание. Актът е съставен от оправомощено лице, предявен е за запознаване със съдържанието му на нарушителя и му е връчен препис срещу разписка. В 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е издадено и обжалваното НП. Същото отговаря на задължителните изисквания към съдържанието на този вид актове съгласно чл. 57 от ЗАНН, издадено е и от материално и териториално компетентен орган. Съдът намери и че е налице припокриване на установените факти и правни изводи между АУАН и НП.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган –В.Г. – Началник сектор „Пътна полиция“, към ОДМВР В., който към 04.09.2023г. е бил оправомощен да издава НП. Вмененото нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща на жалбоподателя да разбере в какво е "обвинен" и срещу какво административно обвинение да реализира защитата си.. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство против него. Жалбоподателят не можа да ангажира никакви доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на

действителната. Напротив - същата се подкрепя от показанията на разпитания в хода на делото актосъставител и другите писмени доказателства приложени по делото.

В настоящото производство съдът извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

Съгласно разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП „Всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4.“ Съдът намира, че от събраните и проверени по делото доказателства по категоричен начин се установява, че жалбоподателят Р. И. е извършил административното нарушение по чл. 150 от ЗДвП.

От обективна страна се доказва, че на посочените в НП време и място жалб. И. е управлявал МПС с отнето СУМПС, като освен това е преминал и червен сигнал на светофарната уредба. Авторството на деянието е също категорично установено, тъй като автомобилът е бил управляван от жалбоподателя. В тази връзка съдът намира, че правилно е определена правната квалификация на нарушението по чл. 150 от ЗДвП, тъй като от доказателствата по делото се установи, че се касае за хипотеза на управление на МПС от неправопособен водач, както е приел и наказващият орган. Съгласно трайната съдебна практика правоспособността се извежда от фактически състав, регламентиран с разпоредбите на чл. 150 – чл. 152 от ЗДвП и неправоспособен ще бъде всеки водач, по отношение на когото не се е осъществил този фактически състав. Съгласно чл. 151, ал. 2 от ЗДвП лицето следва да е завършило X клас, да отговаря на изискванията за минимална възраст на водача, да е физически годно да управлява моторни превозни средства за съответната категория, да е преминало обучение за водач на моторно превозно средство и за оказване на първа долекарска помощ и успешно да е издържало изпит за водач на моторно превозно средство.

По отношение административното нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП следва да се има предвид, че същото не подлежи на съмнение, тъй като е било безспорно установено от свид. А.. И двете нарушения са формални и с факта на осъществяване на изпълнителните им деяния, същите са били довършени.

От субективна страна деянията са извършени виновно, при форма на вината пряк умисъл. Към момента на извършването им жалбоподателят е формирал представа относно проявлението на всички елементи от състава на нарушението, но въпреки това е пристъпил към тяхното осъществяване. Съзнавал е, че на посочената дата и място е управлявал МПС, като е бил

неправоспособен водач и че не е следвало да премине на червен сигнал на светофарната уредба, но въпреки това е осъществил това си поведение с което е реализирал елементи на съставите на административните нарушения, за което е бил санкциониран от страна на АНО.

За така извършеното от жалбоподателя административно нарушение на чл. 150 от ЗДвП съгласно разпоредбата на чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е предвидено административно наказание "глоба" от 100 до 300 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е наложил наказание „глоба“ в размер на 200 лева. Съдът намира, че гореописаната санкция би изпълнила целите, описани в чл. 12 ЗАНН, като е определена около средния предвиден размер.

За нарушението по чл. 6 т.1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на 100лв. на основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП. Размерът на санкцията е точно определен от, поради и което за съдът не съществува правна възможност да го променя.

Освен това съдът намира, че в случая не са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН за квалифициране на административното нарушение като маловажно. Касае се за формално нарушение, с което всякога се явяват засегнати обществените отношения, които се регулират с нарушената материална норма. Не са установени и обстоятелства, които да сочат за отсъствие или незначителност на обществената опасност на деянието.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23 -0953 -001049/ 04.09.2023г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР В. с което на жалбоподателя Р. С. И. от гр.В., ЕГН:*****, с адрес гр.В., ул. „Ц.А. II“ №3, ет.1, ап.3 е наложено административно наказание на основание чл. 177, ал.1, т. 2 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 200 лв. за извършено нарушение по чл. 150 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 100лв. на основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП.

На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН Съдът осъжда Р. С. И. от гр.В., ЕГН:*****, с адрес гр.В., ул. „Ц.А. II“ №3, ет.1, ап.3 да заплати на ОДМВР-В. сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред В.ски Административен съд по реда на АПК, в четиринадесет дневен срок от съобщението му на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____